

СИМПОЗИЈУМ СКУЛПТУРЕ „ВЕЛИ ВЕНЧАЦ“ ПУН ДОПРИНОС ВРСНИХ ВЕНЧАЧКИХ КАМЕНОРЕЗАЦА

Симпозијум скулптуре „Вели Венчац“ надживео је планираних пет година и прерастао у традиционалну културно-уметничку манифестацију, једну од ретких у свету, захваљујући природним условима (венчачком мермеру и парку Буковичке бање), разумевању наших радних људи и вајара и ентузијазму иницијатора. Парк је обогаћен са 36 дела домаћих и европских савремених скулптора који сваког лета на Венчацу у мермеру реализују своје уметничке визије. О досадашњем раду и даљим плановима разговарали смо са Александром Ђоновићем.

„Космонаути“: Поповски — Скопје
вићем, академским сликарском — једним од иницијатора и потпредседником Уметничког савета Симпозијума.

Ретко која културна манифестација је тако брзо постигла ванредне резултате као што је то Симпозијум скулптуре. У сваком раду, када је крајњи резултат успех, заборављају се потешкоће које су тај рад пратиле и нерадо се о њима говори. А потешкоћа је било доста. Првих година је било чак и сумњи да ли ћемо успети. Али, од самог почетка смо имали пуну материјалну и моралну подршку радних људи, разумевање вајара који су, узгред речено, скоро бесплатно остављали своја дела и једну амбициозну али стабилну концепцију. Због тога су чланови Савета били убеђени да ће се успети јер је схваћено да је овај подухват велики допринос у обогаћењу културних вредности средине и ликовној уметности не само у нашој земљи. Страна штампа, на пример, ову манифестацију сврстава у ред јединствених ликовних манифестација у свету. За шест година у парку је постављено 36 скулптура домаћих и страних вајара чији је квалитет на завидној висини. У савременој ликовној уметности ретко које место у свету може да се похвали таквом збирком изведеном у мермеру, — истакао је Ђоновић.

Симпозијум врло успешно сарађује са радним колективима међу којима је и „Венчац“. Како оцењујете ту сарадњу?

Успеху Симпозијума у пуној мери је допринео колектив „Венчац“, почев од обезбеђења мермера до обилате помоћи стручњака. Ниједна од скулптура

није сишла са Венчаца а да у њеној реализацији нису учествовали мајстори — клесари, чланови овог колектива. Било је дана, нарочито приликом постављања скулптура, кад су ти људи радили и по 20 часова. У разговору са вајарима, учесницима Симпозијума, било је пуно похвала за њихову стручност и несебично залагање.

— Парк постаје тесан за нове скулптуре, а Симпозијум је традиционална манифестација. Какви су планови за његов даљи, још успешнији рад?

— О томе размишљамо већ више година. Дефинитивно је одлучено да нове скулптуре буду лоциране на зеленом површинама града, поред пута Аранђеловац — Орашац — Марковац и туристичког пута Вукуља — Венчац. Скулптуре које ће бити постављене поред ових путева биће

посебних димензија те да би овај подухват успео морамо учинити ванредне напоре. У пуној мери рачунамо на помоћ радника „Венчаца“, јер само заједничким снагама можемо остварити ову велику замисао која треба да буде реализована у наредних десет година.

Вајарска радионица, прва те врсте у земљи изграђена је на Венчацу у знак сећања на чланове овог колектива погинуле у НОБ, биће ускоро реконструисана и потпуно опремљена тако да ће у потпуности одговарати својој намени а њен рад неће бити ограничен трајањем Симпозијума у три летња месеца.

На крају, у име Савета Симпозијума скулптуре „Вели Венчац“, изражавам захвалност радном колективу „Венчаца“ са жељом да се наша узајамна сарадња у наредном периоду продужи.

Слободан Недељковић

За годину — 300 динара

До недавно је веома мали број радника нашег предузећа стицао старосну пензију. Већина је одлазила у инвалидску. Ове године је обрнуто. Само два радника су пензионисана због инвалидности. Сава Мандић, возач и Веселин Ђоковић, помоћник гатеристе у Руднику плавог блока „Трешњица“ у Пожеги, док је старосну пензију стекло осам радника. Два су већ пензионери, Радован Вучићевић, каменорезац у Руднику гранита у Буковику и Гаја Ивановић, кречар у Кречани. Поред њих право на пензију су стекли Спасоје Дамњановић, магационер — експедитор, Радојко Страиновић, референт техничке контроле мермерног блока, Тихомир Јовичић, фасер у Млину „Венчац“, Јован Нешић, помоћни радник на инвестицијама, Душан Максимовић, гатериста у преради „Венчац“ и Илија Илић, чувар у руднику гранита у Буковику. Са њима су 18. децембра Милан Јокић, директор Предузећа, Ружица Десивојевић, шеф кадровске службе, и Цица Скочајић, представник филијале Комуналног завода за социјално осигурање, одржали састанак и разговарали о њиховом положају.

Мада неће више радити, а ни њихова пензија неће зависити од успеха предузећа, сви су веома заинтересовани за његов даљи успешан рад. Желе да се још брже развија, да услови рада буду бољи, да зараде радника буду веће и да се у предузеће примају млади и школовани радници. Млади сада имају услове за школовање о којима су они, у своје време, само могли да маштају. Због тога на томе инсистирају.

Ипак, највише их је интересовала висина пензије. Док су радили у предузећу њихови лични доходи су били ниски — па висина пензија неће бити равна њиховом уложеном и минулом раду. Због тога су Калегејум и пензионери на овом састанку истог мишљења. Они су сложни да се свим радницима приликом одласка у пензију — било старосну или инвалидску на име отпремнине исплати у једнократном износу 300 нових динара за сваку годину проведenu на раду у предузећу. Предложено је да се отпремнина исплаћује радницима који су пензионисани од јануара 1971 и даље. Већ је у том смислу припремљен предлог за допуну Правилника о расподели личних доходака. Очекује се да ће чланови колектива подржати овај предлог, јер је дошао у право време, а обострано је користан и битно ће утицати на будући положај пензионера, мада одпремнина неће ући у пензијски основ.

Уз пензију и награда: Ускоро на заслужени одмор — наши нови пензионери